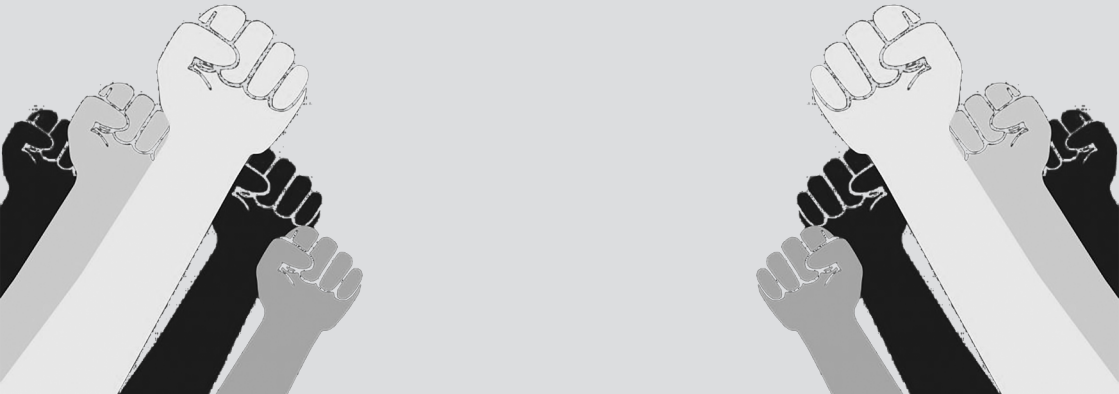

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

**NEDİR, NEYİ
SAVUNUR ?**

Giriş:

Ağır sömürü ve baskı koşullarının hâkim olduğu tekstil ve dokuma sektöründe işçiler, düşük ücret, uzun çalışma saatleri, güvencesiz ve kuraldışı çalışmaya mahkûm ediliyor. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri ise neredeyse hiç alınmıyor. Sektörde kadın işçiler, bu sorunları iki kat daha fazla yaşıyor. Cinsel kimliklerinden dolayı asalak tekstil patronlarının ve vekillerinin baskı, taciz ve mobbingine maruz kalıyor.

Tekstil işçileri örgütlenmek için adım attıklarında ya işçi kıyımları ile karşı karşıya kalıyor ya da sektörde örgütlü sendikanın işbirlikçi bürokratik anlayışına boyun eğmek zorunda bırakılıyor.

Ülkemizde tekstil sektöründe 2 milyon işçi çalışırken, bunların ancak 100 bini sendikalarda örgütlü ve sendikalı fabrikalarda ise büyük bir örgütsüzlük hâkim. Sektörde yetkili

sendikaların mevcut durumundan dolayı sendikalı ve sendikasız işçiler arasındaki ayrımlarsa neredeyse silikleşmiş durumda. Ücretler, asgari ücretin biraz üstünde, sosyal haklar kısıtlı düzeyinde, işçilerin sendikalarında söz ve karar hakkı ise neredeyse hiç bulunmuyor.

Tekstil işçileri en ağır koşullarda çalışırken, tekstil patronları ise işçinin alınteri ve emeği üzerinden ihracat rekorları kırıyor, kârlarına kâr katıyorlar.

Sınıfsal ayrımların gün geçtikçe derinleştiği, tekstil işçisinin yaşam ve çalışma koşullarının daha ağırlaştığı bu tabloyu değiştirmek, tekstil işçilerinin ellerindedir!

Tekstil işçileri içinde bulunduğu bu cendereden kurtulmak için adım atmalı, örgütsüzlük ve dağınıklığa son vermelidir. Bunun için temel örgütlenme ilkeleri etrafında birleşerek, insanca yaşam ve

çalışma koşullarına sahip olmak için mücadeledeki yerini almalıdır. Tekstil İşçileri Birliği, tekstil işçilerinin öncü inisiyatifidir. İşçi sınıfının baskı ve sömürden kurtulmasının tek yolu kendi sınıf iktidarını kurmasından geçmektedir. Bu temel hedef ekseninde işçilerin ekonomik, siyasal ve sosyal hakları için mücadelesini savunmaktadır. Aynı zamanda tekstil işçilerinin sınıf bilincini ve örgütlülüğünü büyütüp güçlendirmeyi hedeflemektedir. Bunun için ise fabrikalarda/ işletmelerde tabandan örgütlenmeyi esas almaktadır.

Tekstil İşçileri Birliği, yaşadığımız kapitalist sömürü düzeninde kadınların yaşadıkları baskı ve eşitsizliklere karşıdır. Sektörde ağırlıklı yer tutan tekstil ve dokuma işçisi kadınların sınıfsal kimliklerinin yanısıra cinsel kimliklerinden ötürü uğradığı baskı, mobbing, şiddet ve tacizin tam karşısındadır. Kadın işçilerin gerçek özgürlüğü ve eşitliği için, kadın-erkek tüm işçilerin hep birlikte bu sömürü düzenine karşı

mücadele etmesini savunmaktadır. Tekstil İşçileri Birliği, ezilen cins olan kadınların yanı sıra, ezilen halkların haklı ve meşru talepleri ve mücadelesinin savunucusudur. Sermaye düzenine karşı her ulustan işçilerin birlikte ve ortak mücadelesiyle haklarını ve geleceğini kazanacağına inanmaktadır. Kapitalistler kendi iktidarlarını sürdürmek için işçi ve emekçilerin en temel demokratik hak ve özgürlükleri ile sosyal haklarına gasp etmekte, onları tam anlamıyla köleliğe mahkûm etmek istemektedir.

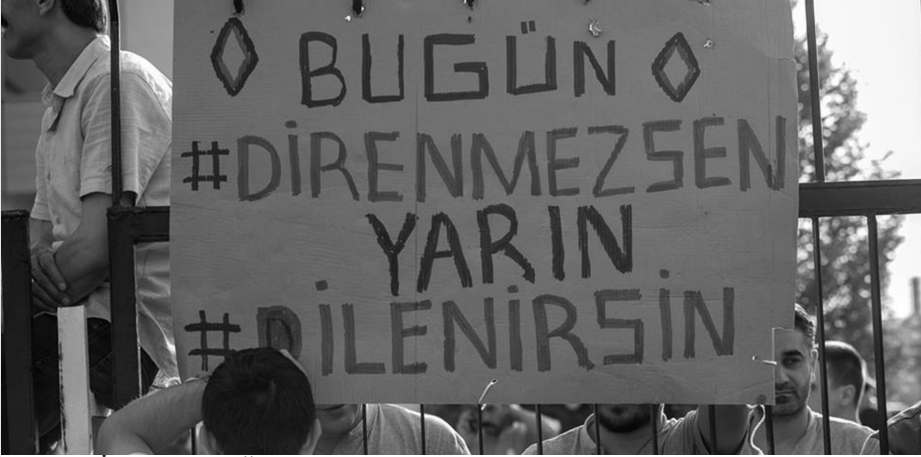
Tekstil İşçileri Birliği, işçi ve emekçilerin demokratik hak ve özgürlükleri ile sosyal haklarına sahip çıktığı gibi, bu mücadelenin temel bir bileşenidir.

Tekstil İşçileri Birliği, mevcut sendikalara alternatif değildir. Sendikalar, işçi sınıfının öz örgütleridir. Bugün, sendikaların tepesine çöreklenen sendika bürokratları/ağaları sendikaları gerçek amaç ve işlevinden uzaklaşmış durumdadır.

Tekstil İşçileri Birliği, devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını savunmaktadır. Bu anlayışın mevcut sendikalarda hayata geçirilmesi için mücadele yürütmektedir. Tekstil İşçileri Birliği'nin hedefi sendikalı-sendikasız tüm tekstil ve dokuma fabrikalarıdır.

Mücadele ve örgütlenme ilkelerimiz:

Tekstil İşçileri Birliği, "Sınıfa karşı sınıf!" çizgisini savunmaktadır. Yaşadığımız bugünkü kapitalist toplumda ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen sınıfların çıkarları birbirinin tam zıttıdır. Zenginler yani sömürenler kazandıkça, ezilenler yani sömürülenler kaybeder. İşçi sınıfı ve emekçiler, mevcut haklarını koruyabilmek ve dahası yeni haklar elde edebilmek için, sermaye sınıfına karşı mücadele etmek zorundadır. Ve bu mücadelede, sermayedarların neyi ne kadar verebileceği değil, işçi sınıfının ne istediği, haklı ve meşru taleplerini ne kadar kararlıca savunacağı esas olmalıdır. İşçi sınıfının, sermayenin

saldırıları ve sendika bürokratlarının ihanetleri/oyunları karşısında kazanabilmesinin en temel şartı tabandan birliğini ve örgütlülüğünü sağlamasıdır. İşçiler birliklerini oluşturduklarında, güçlü taban örgütlerine sahip olduklarında, söz-yetki ve karar hakkına sahip çıktıklarında kazanmanın gerçek anahtarına sahip olacaktır. İşçi sınıfının mücadele deneyimlerinin bize gösterdiği en temel gerçeklerden biri budur. Mücadelenin temel zemini fabrikalar/işletmelerdir. Taban örgütlenmesinin farklı biçimleri (komite ve meclisler) bu örgütlülüğün somutlanmış biçimleridir. Aynı zamanda

sanayi bölgeleri ve havzalarında kurulacak birlikler ve meclisler, bu birliğin güçlenmesinin en temel zeminleridir.

Bugün yaşadığımız kapitalist sömürü düzeninde, yasalar-hukuk ve sermaye devletinin tüm kurumları asalak patronlar sınıfının hizmetinde ve onların çıkarlarını savunur. İşçiler hakları için mücadeleye atıldıklarına

karşlarına çoğu kez devletin tüm kurumları dikilmektedir. İşçiler, kazanmak istiyorlarsa, karşlarına dikilen her türden yasal-fili engellere boyun eğmeden hareket edebilmelidir. Esas olan "yasal sınırlar" değil, işçilerin haklı ve meşru talepleri ve mücadelesidir. Fili-meşru mücadele, kazanmanın temel anahtarıdır.

Sendikal örgütlenme ilkelerimiz:

* Sendikalarda söz-yetki ve karar işçilerin olmalıdır. Taban örgütlenmeleri, sendikal demokrasinin temel güvencesidir. Fabrikalarda inisiyatif fabrika komiteleri ve meclislerde olmalıdır. Sendika yönetim kurulları, yürütme organı olmalıdır.

* Sermaye sınıfının saldırılarına ve sendikal bürokrasiye karşı işçi sınıfının haklılığından doğan

gücüyle fiili-meşru mücadele çizgisi izlenmelidir.

* Yönetim kademelerinde iki dönem kuralı uygulanmalı, hiçbir yönetici, iki dönemden fazla aynı kademede görev almamalıdır.

* Fabrika/İşyeri temsilcilik seçimi başta olmak üzere, tüm kademelerde görev yapanlar seçimle işbaşına gelmelidir.

* Şeffaf bir yönetim anlayışı hâkim hale gelmelidir. Sendika

yönetimlerinin aldığı tüm kararlar, işçilerin bilgisine ve denetimine sunulmalıdır.

* Sendika yöneticilerinin aldığı ücret, sektördeki bir işçinin ortalama ücretini aşmamalıdır.

* Sendika genel kurullarının toplanma süresi 2 yıl olmalıdır.

* Sendika aidatları düşürülmeli, sendikaların tüm gelir-gideri işçilerin bilgisine ve denetimine açık olmalıdır.

* Toplu İş Sözleşmesi taslaklarının hazırlığından başlamak üzere, Toplu İş Sözleşmesi'nin tüm süreçlerinde işçiler, söz-yetki-karar sahibi olmalıdır. İşçi sınıfının sermaye sınıfına karşı en etkili silahı olan grev etkin bir şekilde kullanılmalıdır.

* Fabrikalarda işçilerin sınıf bilincini geliştirmek için düzenli eğitim çalışmaları yapılmalıdır.

* İşçi sınıfının bilincini geliştirmeye hizmet eden, ekonomik, siyasal, sosyal ve toplumsal sorunları işleyen yayınlar çıkarılmalıdır.

Mücadele taleplerimiz:

* İnsanca yaşamaya yetecek vergiden muaf asgari ücret!

* 7 saatlik iş gücü, 35 saatlik çalışma haftası, kesintisiz 2 günlük hafta tatili!

* Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

* İşten atmalar yasaklansın! Madde 25-2 kaldırılсын!

* Esnek ve güvencesiz çalışma yasaklansın. Taşeron çalışmaya

son verilsin!

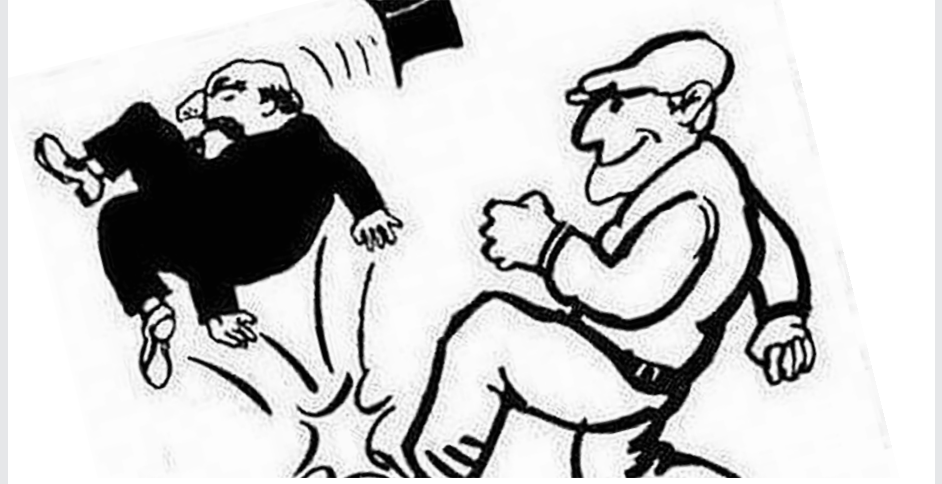
* Tüm işyerlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın.

Bu önlemler bağımsız kurullar tarafından denetlensin!

* Zorunlu haller dışında gece çalışması yasaklansın.

Zorunlu gece çalışması 4 saatle sınırlandırılсын, artı ödeme sağlansın!

* Eşit işe eşit ücret!

* Toplumsal hayatın her alanında kadın ve erkek eşitliği!

* Fabrikalarda, işyerlerinde şiddet, taciz, mobbinge karşı etkin önlemler alınsın. Kadın işçilerin ağırlıkta olduğu denetim mekanizmaları kurulsun!

* Tüm işyerlerinde/fabrikalarda ücretsiz, nitelikli kreş ve emzirme odaları açılсын!

* Doğum izinleri artırılsın, doğumdan önce ve sonra 3'er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım sağlansın!

* Söz, basın gösteri ve örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılсын!

* Tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı!

* Krizin faturasını kapitalistler ödesin!

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

Tüm tekstil ve dokuma işçilerini, haklarımız ve geleceğimiz için ilkelerimiz ve taleplerimiz etrafında birleşmeye ve omuz omuza mücadele etmeye çağırıyoruz.

iletişim için:

Tekstil İşçileri Birliği - TİB